

馬
車
行
記

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

در شریعت علم منطقی
 از حکمت اختلاف است و اوله شش
 فاضل در سبیدی مذکور و حکما دو قسم بودند
 یکی اشراقیین که بر روشنی دل مانند صوفیه معتمد تلامذیه بودند
 دوم مشائیین همچو متکلمین از فلاطون اشراقیه است و اولی معتمد اولی از مشائیین

اللہ الرحمن الرحیم

Checked
1937

قال الشيخ الامام العلامة فضل العلماء المتأخرين قدوة

بزرگ ۱۲ پیشوا ۱۳
 محنت پرست ۱۴
 محنت پرست ۱۵
 محنت پرست ۱۶
 محنت پرست ۱۷
 محنت پرست ۱۸
 محنت پرست ۱۹
 محنت پرست ۲۰
 محنت پرست ۲۱
 محنت پرست ۲۲
 محنت پرست ۲۳
 محنت پرست ۲۴
 محنت پرست ۲۵
 محنت پرست ۲۶
 محنت پرست ۲۷
 محنت پرست ۲۸
 محنت پرست ۲۹
 محنت پرست ۳۰
 محنت پرست ۳۱
 محنت پرست ۳۲
 محنت پرست ۳۳
 محنت پرست ۳۴
 محنت پرست ۳۵
 محنت پرست ۳۶
 محنت پرست ۳۷
 محنت پرست ۳۸
 محنت پرست ۳۹
 محنت پرست ۴۰
 محنت پرست ۴۱
 محنت پرست ۴۲
 محنت پرست ۴۳
 محنت پرست ۴۴
 محنت پرست ۴۵
 محنت پرست ۴۶
 محنت پرست ۴۷
 محنت پرست ۴۸
 محنت پرست ۴۹
 محنت پرست ۵۰
 محنت پرست ۵۱
 محنت پرست ۵۲
 محنت پرست ۵۳
 محنت پرست ۵۴
 محنت پرست ۵۵
 محنت پرست ۵۶
 محنت پرست ۵۷
 محنت پرست ۵۸
 محنت پرست ۵۹
 محنت پرست ۶۰
 محنت پرست ۶۱
 محنت پرست ۶۲
 محنت پرست ۶۳
 محنت پرست ۶۴
 محنت پرست ۶۵
 محنت پرست ۶۶
 محنت پرست ۶۷
 محنت پرست ۶۸
 محنت پرست ۶۹
 محنت پرست ۷۰
 محنت پرست ۷۱
 محنت پرست ۷۲
 محنت پرست ۷۳
 محنت پرست ۷۴
 محنت پرست ۷۵
 محنت پرست ۷۶
 محنت پرست ۷۷
 محنت پرست ۷۸
 محنت پرست ۷۹
 محنت پرست ۸۰
 محنت پرست ۸۱
 محنت پرست ۸۲
 محنت پرست ۸۳
 محنت پرست ۸۴
 محنت پرست ۸۵
 محنت پرست ۸۶
 محنت پرست ۸۷
 محنت پرست ۸۸
 محنت پرست ۸۹
 محنت پرست ۹۰
 محنت پرست ۹۱
 محنت پرست ۹۲
 محنت پرست ۹۳
 محنت پرست ۹۴
 محنت پرست ۹۵
 محنت پرست ۹۶
 محنت پرست ۹۷
 محنت پرست ۹۸
 محنت پرست ۹۹
 محنت پرست ۱۰۰

الحجۃ مشواہ کما انشد علی توفیقہ و نسالہ ہدایۃ طریقہ و الہام

بِحَقِّهِ وَنُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَنَعْتَرُهُ بِمَا كَبَّرَهُ رَسَالَهُ فِي

المسوق وزنا فيها ما يحجب العلم

[illegible]

سازان تمام است که
در میان آن ها جواب کی فراوان و در میان آن ها نیست
خداوند و غیره که در میان آن ها نیست
سازان تمام است که

عقل و دینی و دواستاز
مومنی واقع در جواب این سوال
که شمس است این خبر در کلیه
خود است قطع نظر از عوارض و
نکته است که متعلق ای شیء باشد
نقض اصل است و نه نقض
نقض در خیال فصل
نقض فاعل و متعلق
است که کننده نام نهند و
السوی چنین فصل
انند که گویند و خبر نیست که
نقض

فی جواب بانی شئی مہونی ذاتہ العرضی منو اما ان یکتع انشکا کہ
یخرج بالکلیات الباقیۃ ۱۱ منزہ الذی یكون خارجا عن الماہیۃ ۱۱ منزہ

عن التماسه وهو العرض اللازم او لا يتخلف وهو العرض المفارق
 وكل واحد منهما اما ان يخص بحقيقه واحده وهو اختصاصه كالضمان
 او ان يشمل اعماماً

ای من اللانم
والغارق
ما القوة او با فعل للانسان
من اوصافها كهيئة يقال على ما
منها كالبقرة شملت بر جميع افراد الانسان او ضاحك لغير شملت
اي كحل

واحدة فقط قولاً عرضياً وأما ان تعمم حقایق فوق واحدة واما
ازین قید جنس و عرض علم خارج شد.

العرض العام كاشتق بالقوة أو باللفظ للامتنان وعينه
 دهم وزن ١٣ انشغل بالعم فاعل
 زیرا که نیست همه افراد انسان را و دیگر حیوانات ١٤

من الحيوانات يرسم بانه كلى يقال على ما تحت حقايق مختلفه

قولا عرضا القول الشارح المحمد قول ال على ماهية الشيء
نعم من عدمه وهو كذا في قوله تعالى لا اله الا الله محمد رسول الله
الذي تتركب عن جنس الشيء وفصله القومين كالحيوان انما خلق

[illegible]

[illegible]

بالنفسية الى الانسان من يوم الخلق الى يوم النقص وهو الذي

تَرْكُ مَنْ جَنَسِهِ لِعَدْوِ فَضْلِهِ الْقَرِيبِ كَالْحَسْمِ الْغَاطِقِ بِالنَّسَبِ إِلَى الْإِنْسَانِ

والرسم التام مولدني ترك عن الحسن المقرئ للشيء وجهه الملائمة
ما خوذت من كتابي انما خاند وچون امر خارج که لازم شی بود از ان کتاب دست تعریف آن امر را ختم

فأخبروا الضحاك في تعريض الإنسان إلى السم القصبات كيرب

من جنات مخصوص حلقهها بحقیقه واحد بقولنا فی تعریف ان

[illegible]

ما حکم الطبع لعضو القضاة فی قول ریح ان یقال نقابہ
 کیستند. ^{معتزله باشد یا موقوفه} ^{ای مکران} ^{جنس است}

صادق فله و کافرت پی حاکمیت لیا نازید کاتب الماشرطیه
 حاکمیت لیا نازید کاتب الماشرطیه
 حاکمیت لیا نازید کاتب الماشرطیه

[illegible][illegible][illegible]

او فرو مو مانعة الجمع واخلو معا واما مانعة الجمع فقط لقول الامام
 منع كذا جازا وخرود خالی شدن محكوم علیه الا ان مانع سخت ترین منافات است
 لیون هذا شیء اخر او شجر او اما مانعة اخلو فقط لقول الامام لیون
 زیدی فی الجرح واما ان لا یغرق وقد یكون منفصلا ذات جرح اخر
 هذا الحد اما زائد او ناقص و مساو و التناقص و هو جازا و لیون
 لا اسحاق و السکک و التقتیضی اما ان لیون حد حاصلا و
 فیما یجب علی من یستلزم ان یستلزم و فیما یجب علی من یستلزم
 و الاخری کاو ته لقول زید کات و زید کات و لا یحق و
 الاختلاف فی الخصوصین اما بعد اتقا قسما فی الخصوص
 و المحمول مع الزمان و المكان و الاصل و القوة و الغل و
 وکل و شریط فی الجرح و الکلیه انما هی السالبة الخبریه

واخلو معا مانعة الجمع واخلو معا واما مانعة الجمع فقط لقول الامام
 منع كذا جازا وخرود خالی شدن محكوم علیه الا ان مانع سخت ترین منافات است
 لیون هذا شیء اخر او شجر او اما مانعة اخلو فقط لقول الامام لیون
 زیدی فی الجرح واما ان لا یغرق وقد یكون منفصلا ذات جرح اخر
 هذا الحد اما زائد او ناقص و مساو و التناقص و هو جازا و لیون
 لا اسحاق و السکک و التقتیضی اما ان لیون حد حاصلا و
 فیما یجب علی من یستلزم ان یستلزم و فیما یجب علی من یستلزم
 و الاخری کاو ته لقول زید کات و زید کات و لا یحق و
 الاختلاف فی الخصوصین اما بعد اتقا قسما فی الخصوص
 و المحمول مع الزمان و المكان و الاصل و القوة و الغل و
 وکل و شریط فی الجرح و الکلیه انما هی السالبة الخبریه

واخلو معا مانعة الجمع واخلو معا واما مانعة الجمع فقط لقول الامام
 منع كذا جازا وخرود خالی شدن محكوم علیه الا ان مانع سخت ترین منافات است
 لیون هذا شیء اخر او شجر او اما مانعة اخلو فقط لقول الامام لیون
 زیدی فی الجرح واما ان لا یغرق وقد یكون منفصلا ذات جرح اخر
 هذا الحد اما زائد او ناقص و مساو و التناقص و هو جازا و لیون
 لا اسحاق و السکک و التقتیضی اما ان لیون حد حاصلا و
 فیما یجب علی من یستلزم ان یستلزم و فیما یجب علی من یستلزم
 و الاخری کاو ته لقول زید کات و زید کات و لا یحق و
 الاختلاف فی الخصوصین اما بعد اتقا قسما فی الخصوص
 و المحمول مع الزمان و المكان و الاصل و القوة و الغل و
 وکل و شریط فی الجرح و الکلیه انما هی السالبة الخبریه

واخلو معا مانعة الجمع واخلو معا واما مانعة الجمع فقط لقول الامام
 منع كذا جازا وخرود خالی شدن محكوم علیه الا ان مانع سخت ترین منافات است
 لیون هذا شیء اخر او شجر او اما مانعة اخلو فقط لقول الامام لیون
 زیدی فی الجرح واما ان لا یغرق وقد یكون منفصلا ذات جرح اخر
 هذا الحد اما زائد او ناقص و مساو و التناقص و هو جازا و لیون
 لا اسحاق و السکک و التقتیضی اما ان لیون حد حاصلا و
 فیما یجب علی من یستلزم ان یستلزم و فیما یجب علی من یستلزم
 و الاخری کاو ته لقول زید کات و زید کات و لا یحق و
 الاختلاف فی الخصوصین اما بعد اتقا قسما فی الخصوص
 و المحمول مع الزمان و المكان و الاصل و القوة و الغل و
 وکل و شریط فی الجرح و الکلیه انما هی السالبة الخبریه

الکھون اکل انسان حیوان و بعض انسان سب کھوان

نقیض السالیه کلّیه انما هی الموجهة الخبریه کقولنا لاشی من

الانسان كحيوان وبعض الانسان حيوانا لمخصوصا لان الحقوق

التناقض بينهما إلا بعد دخلا في كلية واحدة جبرية لأن الآيتين

قد كذبان كقولنا كل انسان كاذب ولا شئ من الانسان بجا

وَاخْرَجْتَيْنِ قَدْ تَصَدَّقَا كَقَوْلِنَا لِبَعْضِ الْاِنْسَانِ

ليس كالتعكس في تصوير الموضوع محمولاً والمحمول موضوعات مع

نظام السبب والاسباب والاصناف والكائنات بحالها والموجودة الكلية لا

تتفكس كلية اوفصدق قولنا كل انسان حيوان ولا الصدق

۱۲ هم عکس مابین است که یافته اند قضیه اگر عکس آن صادق باشد درودن موافقت در کف ۱۲

واعلم ان الله بعد هذا نعم خذلنا الله

۱۰
 بنی شمس از جمله اهل بیت است که صدق
 علی را صدق خود و بیعت را اقرار
 علی را نعم بود و حقش را اقرار
 صدق را نعم صدق را نعم لازم
 بنی شمس از جمله اهل بیت است که صدق
 علی را صدق خود و بیعت را اقرار
 علی را نعم بود و حقش را اقرار
 صدق را نعم صدق را نعم لازم

كل حيوان انسان بل تنفكس حزمته لانا اذ اقلنا كل انسان حيوان

يصدق قولنا لبعض الحيوان ان انسان فاباخذ الموضوع موصوفا

مال انسان و حیوان و فیلون معص بحوان انسان و الف

الجزرية تغلس جزرية بهذه الحجة ايضا والسالبة لكافية تغلس

کلیتہ و ذلک بتن بخصہ فائدہ ادا صدق و کاشی من انسان

محجر صيد ولا شئ من الحجر باسان السالبة الحجرية لا تنفلس لزوماً

لانه صیدق بعض احمقواں کے لئے انسان کو لا صیدق علیہ القیاس

۱. مولف میرا قوال متی سلمیت لایم عنہا لذاتہا قول آخر ہو

ہرانی کہو لانا کل جسم مرگے و کل مرگے محدث فکل جسم محدث

کلمه دوم صدق یا اشتداد واقع و قضای منفصله
 و اتفاقات خاصه علی نانیست اما اتفاقاً
 علم من علی آنها در حقیقت نامیده شود است
 ترکیب آنها از مقدم حال و ثانی صادق در این نظام
 علی قضیه کاذب اگر گردد برای اولین علی است
 لیکن میفرمود و توضیح در مطولات است «قولم
 بجهت بحث الهیاد و نه کبرای امتحان صدق
 علی جز دلائل غیر است اول خلف در آن ضم
 علی اصل تا پنجم دهد حال اودوم علی و آن علی
 کردن یعنی اصل تاسانی اصل که دوم از من
 فان فرض ذات موضوعه خود از من
 دو حال که در صورت خود

[illegible]

三

[illegible]

[illegible]

و اما استثنای گفتونا انخاست لشمس طالعه فالنهار موجود است

النهار ليس موجودا فشمس ليست بطالعة والمكر من مقدمته
القياس فضا عدمي جدا أو شرط و موضوع ك مطلوب نسبي ١١

و محموله اسمی حد اکبر و مقدمه اتی فیها الا صغری اسمی الصغری

فیہا الاکبر سیمی الکبریٰ فی ہیکلہ المالیف من الصغری الکبریٰ

صغری و کبری را قرینہ و ضرب نامند ۱۱

شکل اول اشکال اربعه لای الی حد لا وسط انکان محمولاً فی اصغر

و موضوعاً فی الکبریٰ فهو السجل الاول و الحان مجموعاً فیها فهو السجل

ثانی مکان موعود فیما بین شکل الثالث و اکان موعود فی الصغری و محمول

في الكبري الارباع وثمانى الى الاول بعكس الكبرى الثالثة

[illegible]

انسان کا وجود کائنات کا ایک جزو ہے۔ انسان کا وجود کائنات کے بقا کے لیے ضروری ہے۔ انسان کا وجود کائنات کے بقا کے لیے ضروری ہے۔ انسان کا وجود کائنات کے بقا کے لیے ضروری ہے۔

۲
سنة قوام و رشاد ای
رسل الرب و توفیق و هدایت
ای الی الامون و تقوی
انفوس و ایمان و تقوی
صوفی و کبریا است و کمال
افغان و دانش و کمال
سلطان و معنی و کمال
بوی اول معنی و کمال
سلطان اول و کمال
معلول و کمال و کمال
معلول و کمال و کمال

العكس الصغرى والرابع يترد إليه لعكس الترتيب ولعكس المقدمتين و

ای شکل چهارم باینکه در ستوی شکل اول منظره که مینویسند را محمد بن ابی العباس در
درتنگی این اول بود پس معشیت ترتیب اول کرد و ۱۲

مدبري الانتاج هو الاول الذي لعقل سليم وطبع مستقيم لا يحتاج الى

رد الثاني الى الاول في نماذج الثاني عند خلاف مقدمته بالاجابة

و اسلوب و کلیتہ الکبریٰ و اکمل الاول مولد فی حبل معیاراً للعلما

فمنوره هنا لجعل دستوراً وميزاناً في هذه المطال كلها وشرط

تاها ایا الصغری و کلیة الکبری ضرر به المنتخه اربعه لضر

لاول كل قسم مؤلف وكل مؤلف محدث وكل قسم محدث والسا

جسم متولد و لا شئی من المتولد و پدید می آید فلا شئی من الجسم بقدم

بعض محمولات و كل مؤلف مجدث فبعض محمولات و الرابعم بعض محمولات

جایز قدس و اخلاف شیعیان و مختلف از شکلی انحراف
از اسلام و ادوار معلوم شد که از نظر و طریقی نشاند

[illegible]

[illegible]

اور محصورات بنوون فافهم ۱۲

[illegible]

فلاشی من ج آ
عربی سالبه صغری و تحیر سالبه صغری
و کل آب فلاشی من ج آ سوم که و لا شی من
سالبه صغری تحیر سالبه صغری و لا قرض حجام
من آب فیض ج الدین یا خلافت او
ازین سالبه صغری و تحیر سالبه صغری
و فیض ج الدین یا خلافت او
و فیض ج الدین یا خلافت او

[illegible][illegible]

اقسام ستة احدها اوليات لقولنا الواحصف اثنين لكل

و مذبح حق الهی است که بدینست
بدینوسیله از شما اولیات است ۱۲

اعظم من الخبز و مشاهدات نجوم مشرقه و النار محترقه و مجرتا

[illegible]

لَقَوْلِ السَّامِرِيِّ هَذَا لِلصِّغَرِ أَرْحَمُ سَيَات لَقَوْلِهِ نَارُ الْقَوْمِ مُسْتَفَادٌ

مطهر و مظهر خاندان
میرزا ابی طالب
قدس سره عجل الله تعالی فرجه
است که علاج جگر است و در سبب و چنانکه
علامه رازی نوشته است

لَسْتُمْ بِمُتَّقِينَ كَقَوْلِنَا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

است که خرم کند عقل بی نهایت بخود دادن جامه کشید و گمان اجتماع ایشان بر یکدیگر بود

النبي واطهر المعجزات على يده قضايات ما سألها معها لقولنا

این چشم را فطرت ایشانند

زوج بسبب طحاضه فی الدنیا و هو الانقسام بمقتضا و من واجب

بسم الله الرحمن الرحيم

وهو قول المؤلف من معدنات مشهورة ونحطية وهو قول

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مؤلف من مقامات مقبوله من شخص مقبوله بامطنونه والشعر

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

وهو قياس كل من مقدمات تيسر منها النفس وينقضي المغالطة

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

وہو قیاس مؤلف من مقدمات شہریتہ با حق و مشورۃ و مقدمہ

وہمیتہ کافیتہ والعقدہ ہی البرہان لا غیر و لکن ہذا آخر الرسالہ

متلبياً بحمد من له البداية واليه النهاية قد وقع الفراغ من طبع

هذه الرسالة المطبوعة لمعتولة لدى الطالبين في المتن

مع الحواشی و شرحها لمسمی خبرات المنطق علی السجایه

ششم شد

بفضلہ و کرمہ کتاب منفعت اغتساب مسمی بابیاء عو

۱- در بیان لفظ روانی
 ۲- در بیان حکمت اندیشه
 ۳- در بیان شکر و حمد
 ۴- در بیان فضایل و مناقب
 ۵- در بیان اخلاق و عادات
 ۶- در بیان تاریخ و حوادث
 ۷- در بیان جغرافیه و احوال
 ۸- در بیان طب و دوا
 ۹- در بیان فقه و حقوق
 ۱۰- در بیان شعر و ادب
 ۱۱- در بیان صنایع و حرفه
 ۱۲- در بیان علوم و فنون
 ۱۳- در بیان مذهب و عقاید
 ۱۴- در بیان سیاست و حکومت
 ۱۵- در بیان اقتصاد و معاش
 ۱۶- در بیان هنر و تفریح
 ۱۷- در بیان اخلاق و تربیت
 ۱۸- در بیان تاریخ و حوادث
 ۱۹- در بیان جغرافیه و احوال
 ۲۰- در بیان طب و دوا
 ۲۱- در بیان فقه و حقوق
 ۲۲- در بیان شعر و ادب
 ۲۳- در بیان صنایع و حرفه
 ۲۴- در بیان علوم و فنون
 ۲۵- در بیان مذهب و عقاید
 ۲۶- در بیان سیاست و حکومت
 ۲۷- در بیان اقتصاد و معاش
 ۲۸- در بیان هنر و تفریح
 ۲۹- در بیان اخلاق و تربیت
 ۳۰- در بیان تاریخ و حوادث
 ۳۱- در بیان جغرافیه و احوال
 ۳۲- در بیان طب و دوا
 ۳۳- در بیان فقه و حقوق
 ۳۴- در بیان شعر و ادب
 ۳۵- در بیان صنایع و حرفه
 ۳۶- در بیان علوم و فنون
 ۳۷- در بیان مذهب و عقاید
 ۳۸- در بیان سیاست و حکومت
 ۳۹- در بیان اقتصاد و معاش
 ۴۰- در بیان هنر و تفریح
 ۴۱- در بیان اخلاق و تربیت
 ۴۲- در بیان تاریخ و حوادث
 ۴۳- در بیان جغرافیه و احوال
 ۴۴- در بیان طب و دوا
 ۴۵- در بیان فقه و حقوق
 ۴۶- در بیان شعر و ادب
 ۴۷- در بیان صنایع و حرفه
 ۴۸- در بیان علوم و فنون
 ۴۹- در بیان مذهب و عقاید
 ۵۰- در بیان سیاست و حکومت
 ۵۱- در بیان اقتصاد و معاش
 ۵۲- در بیان هنر و تفریح
 ۵۳- در بیان اخلاق و تربیت
 ۵۴- در بیان تاریخ و حوادث
 ۵۵- در بیان جغرافیه و احوال
 ۵۶- در بیان طب و دوا
 ۵۷- در بیان فقه و حقوق
 ۵۸- در بیان شعر و ادب
 ۵۹- در بیان صنایع و حرفه
 ۶۰- در بیان علوم و فنون
 ۶۱- در بیان مذهب و عقاید
 ۶۲- در بیان سیاست و حکومت
 ۶۳- در بیان اقتصاد و معاش
 ۶۴- در بیان هنر و تفریح
 ۶۵- در بیان اخلاق و تربیت
 ۶۶- در بیان تاریخ و حوادث
 ۶۷- در بیان جغرافیه و احوال
 ۶۸- در بیان طب و دوا
 ۶۹- در بیان فقه و حقوق
 ۷۰- در بیان شعر و ادب
 ۷۱- در بیان صنایع و حرفه
 ۷۲- در بیان علوم و فنون
 ۷۳- در بیان مذهب و عقاید
 ۷۴- در بیان سیاست و حکومت
 ۷۵- در بیان اقتصاد و معاش
 ۷۶- در بیان هنر و تفریح
 ۷۷- در بیان اخلاق و تربیت
 ۷۸- در بیان تاریخ و حوادث
 ۷۹- در بیان جغرافیه و احوال
 ۸۰- در بیان طب و دوا
 ۸۱- در بیان فقه و حقوق
 ۸۲- در بیان شعر و ادب
 ۸۳- در بیان صنایع و حرفه
 ۸۴- در بیان علوم و فنون
 ۸۵- در بیان مذهب و عقاید
 ۸۶- در بیان سیاست و حکومت
 ۸۷- در بیان اقتصاد و معاش
 ۸۸- در بیان هنر و تفریح
 ۸۹- در بیان اخلاق و تربیت
 ۹۰- در بیان تاریخ و حوادث
 ۹۱- در بیان جغرافیه و احوال
 ۹۲- در بیان طب و دوا
 ۹۳- در بیان فقه و حقوق
 ۹۴- در بیان شعر و ادب
 ۹۵- در بیان صنایع و حرفه
 ۹۶- در بیان علوم و فنون
 ۹۷- در بیان مذهب و عقاید
 ۹۸- در بیان سیاست و حکومت
 ۹۹- در بیان اقتصاد و معاش
 ۱۰۰- در بیان هنر و تفریح

